

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 6/2009

**Kvörtun Guðmundar Hauks Sigurðarsonar yfir
skilmálum myntkörfuláns Kaupþings banka hf.**

**I.
Erindið**

Neytendastofu barst erindi Guðmundar Hauks Sigurðarsonar með bréfi, dags. 28. október 2008, þar sem kvartað er yfir skilmálum á myntkörfuláni sem hann fékk hjá KB banka í maí 2005. Að mati Guðmundar hefur Kaupþing brotið gegn ákvæðum 6. og 9. gr. laga um neytendalán, nr. 121/1994 og 36. gr. og 36. gr. b. samningalaga, nr. 7/1936. Lánið sé samsett af Bandaríkjadal, svissneskum franka og japönsku jeni og hafi á lántökudegi borið 3,73% vexti sem séu samsettir af 2,95% grunnkjörvöxtum og 0,78% vaxtaálagi. Í skilmálum komi ekki fram að þegar kjörvextir séu reiknaðir sé miðað við LIBOR millibankavexti auk álags, sem kalla megi kjörvaxtaálag, sem ákveðið er af bankanum á hverjum tíma.

Í 1. gr. skilmála lánsins segi m.a.: „Í vexti af höfuðstól skuldar þessarar eins og hann er á hverjum tíma, ber skuldara að greiða breytilega vexti eins og þeir eru ákveðnir af Kaupþingi Búnaðarbanka hf. á hverjum tíma og tekur það jafnt til kjörvaxta hvernar myntar og vaxtaálags. Kaupþingi Búnaðarbanka hf. er heimilt að breyta vöxtunum á 3ja mánaða fresti til samræmis við þá vexti sem gilda gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum.“

Auk lánsins hafi Guðmundur skrifað undir yfirlýsingu þess efnis að hann geri sér grein fyrir gengisáhættu auk þess að bankinn áskilji sér rétt til að breyta vöxtum lánsins, þ.e. kjörvöxtum, á þriggja mánaða fresti, til samræmis við þá vexti sem gildi gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum. Í erindinu kemur fram að Guðmundur hafi gert sér grein fyrir því að vextirnir gætu breyst en hvergi hafi komið fram að vextirnir sem Kaupþing kalli kjörvexti séu samsettir úr millibankavöxtum og sérstöku kjörvaxtaálagi sem ákveðið er einhliða af bankanum. Kjörvaxtaálagið hafi verið um 1% þegar lánið var tekið en í dag sé það tæp 3%. Kjörvaxtaálagið hafi, þann 1. júlí 2008, hækkað um 0,8% án þess að gerð hafi verið grein fyrir því hvað hafi valdið þeirri hækkun.

Guðmundi hafi ekki verið kunnugt um að kjörvaxtaálagið væri til staðar við undirritun og hafi ekki verið tjáð við hvaða aðstæður það gæti breyst. Í gjaldskrá Kaupþings sé talað um kjörvexti án þess að tilgreint sé hvað felist í þeirri tölu, þ.e. að þeir séu samsettir úr millibankavöxtum og kjörvaxtaálagi. Þannig séu engar upplýsingar um sjálft álagið og til að finna það út þurfi að draga LIBOR vexti frá kjörvöxtunum.

Samkvæmt 6. og 9. gr. laga um neytendalán skal lántaki upplýstur um það með hvaða hætti vextir séu breytilegir og við hvaða aðstæður þeir geti breyst. Þá komi einnig fram í 15. gr. sömu laga að hafi lánveitandi ekki veitt þær upplýsingar sem mælt sé fyrir um í 6. gr. geti það skapað honum bótaábyrgð enda hafi neytandinn mátt ætla að lánskjör væru hagstæðari en þau síðar reyndust vera.

II. Málsmeðferð

1.

Með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins, dags. 21. október 2008, tók Nýi Kaupþing banki hf. yfir allar innstæðuskuldbindingar Kaupþings banka hf. og stærstan hluta eigna bankans sem tengjast íslenskrari starfsemi. Var erindi Guðmundar því sent Nýja Kaupþing banka hf. til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 5. nóvember 2008.

Svar Kaupþings barst með bréfi, dags. 24. nóvember 2008, þar sem því er hafnað að um brot á ákvæðum laga um neytendalán eða samningalaga sé að ræða. Skv. 9. gr. laga um neytendalán skuli lántakandi greina frá vöxtum eins og þeir eru á þeim tíma sem lán er tekið, með hvaða hætti vextirnir séu breytilegir og við hvaða aðstæður þeir geti breyst. Í 1. gr. skilmála Guðmundar komi þessi atriði fram. Kaupþingi sé heimilt að breyta kjörvöxtum hvernar myntar lánsins á þriggja mánaða fresti til samræmis við þá kjörvexti sem gildi gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum. Kjörvextir hvernar myntar miðist við vaxtatöflu bankans á hverjum tíma og sé hún birt á vefsíðu bankans. Hvergi komi fram í fasteignaláni Guðmundar að með kjörvöxtum sé átt við LIBOR vexti, en rétt sé að LIBOR vextir séu einn af þeim þáttum sem áhrif hafi á útreikning kjörvaxta bankans.

Við töku fasteignalánsins hafi Guðmundur lýst því yfir með undirritun sinni að hann gerði sér fulla grein fyrri þeirri áhættu sem fælist í lántöku í erlendri mynt, annars vegar með tilliti til gengisáhættu og hins vegar með tilliti til þess að bankanum væri heimilt að breyta kjörvöxtum lánsins á þriggja mánaða fresti til samræmis við þá kjörvexti sem gildi um ný sambærileg og/eða hliðstæð lán. Af því leiði að Kaupþing hafi gert Guðmundi sérstaklega grein fyrir þeirri áhættu

sem fælist í því að taka umrætt lán, ekki einungis að því er varðar gengisáhættu heldur væri bankanum einnig heimilt á þriggja mánaða fresti að breyta kjörvöxtum lánsins í samræmi við nýjar vaxtatöflur.

Hækkun á kjörvaxtaálagi, þann 1. júlí 2008, hafi verið í samræmi við þá kjörvexti sem gilda um ný sambærileg og/eða hliðstæð lán eins og fram kemur í skilmálum lánsins. Tilkygning hafi ekki verið send því engar breytingar hafi orðið á vaxtaálagi lánsins og standi það því enn í 0,78% líkt og við undirritun lánsins.

2.

Bréf Kaupþings var sent Guðmundi til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 26. nóvember 2008. Svar barst með bréfi Guðmundar, dags. 2. desember 2008, þar sem m.a. eru ítrekaðar fyrri kröfur.

Að mati Guðmundar geta vextir sem gilda gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum ekki talist fullnægjandi skýring á aðstæðum sem skapist og séu ástæða fyrir hækkun á kjörvöxtum eldri lána. Einhverjar ástæður hljóti að vera forsenda fyrir hækkun kjörvaxtavaxta sem þá eru afleiðing af umræddum aðstæðum. Ákvæði skilmálanna uppfylli því ekki skilyrði 9. gr. laga um neytendalán.

Guðmundi hafi hvorki verið tilkynnt um það við hvaða aðstæður kjörvaxtaálag gæti breyst né heldur að kjörvextir væru samsettir úr LIBOR vöxtum og kjörvaxtaálagi. Skv. hans skilningi hafi kjörvextir verið LIBOR vextir eins og almennt tíðkist þegar tekin séu erlend lán. Hann hafi ekki geta áttað sig á því úr hvaða þáttum kjörvextir væru fengnir því bankinn hafi ekki veitt viðskiptavinum sínum þær upplýsingar eins og lagaskylda segir til um. Í skilmálum lánsins eru hvorki upplýsingar um samsetningu kjörvaxta né heldur eru þær upplýsingar að finna á heimasíðu Kaupþings.

Að mati Guðmundar þagði Kaupþing yfir mjög mikilvægum atriðum samningsins með því að tilkynna ekki að kjörvextir væru samsettir úr fleiri þáttum en LIBOR vöxtum og að bankinn gæti breytt þeim einhliða. Því sé um brot á samningalögum að ræða. Kaupþing sé fagaðili á umræddu sviði og skilmálar lánsins einhliða samdir af Kaupþingi. Það sé því grundvallaratriði og lagaleg skylda að efni samningsins sé skýrt og engu haldið leyndu.

Skilmálarnir séu óskýrir, þar sé talað um grunnvexti, grunnkjörvexti og kjörvexti án þess að skýrt sé hver munurinn á þeim er.

3.

Bréf Guðmundar var sent Kaupþingi til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 12. desember 2008. Með bréfi Neytendastofu óskaði stofnunin sérstaklega eftir skýringum Kaupþings á því hvað felist í kjörvöxtum og hvaða þættir myndi kjörvexti, hvernig kjörvextir hafi verið skýrðir fyrir neytendum, hvort komið hafi til lækkunar á þeim þáttum sem myndi kjörvexti og hvort það hafi leitt til lækkunar kjörvaxta. Stofnunin óskaði einnig eftir skýringum á því hvað átt sé við með orðalaginu „... *nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum* ...“ í skilmálum Kaupþings og hvers vegna neytendum sé ekki tilkynnt um breytingu á kjörvöxtum.

Svar Kaupþings barst Neytendastofu með bréfi, dags. 5. janúar 2009, þar sem m.a. eru ítrekuð fyrri rök.

Í bréfi Kaupþings kemur fram að þær aðstæður sem greina skuli frá skv. 9. gr. laga um neytendalán séu endurskoðun kjörvaxta á þriggja mánaða fresti. Það sé tilgreint í skilmálum lánsins og því sé bankanum heimilt að hækka eða lækka kjörvextina í samræmis við þau vaxtakjör sem bankinn býður á nýjum lánnum á hverjum tíma.

Margir þættir hafi áhrif á ákvarðanir banka um hvaða vextir séu í boði á hverjum tíma. Breytilegir vextir ráðist af þeim vöxtum sem í boði eru á hverjum tíma og eigi það við um breytilega vexti á lánnum í erlendri mynt og íslenskum krónum. Um árabíl hafi íslenskir bankar boðið upp á verðtryggð og óverðtryggð lán í íslenskum krónum með breytilegum vöxtum. Ákvarðanir um vexti á lánunum hafi verið teknar af bönkunum og birtar á heimasíðum þeirra. Enginn munur sé á breytilegum vöxtum þessara lána og þeirra sem bankinn bjóði upp á í erlendri mynt. Helstu þættir sem hafi áhrif á breytilega vexti bankans séu fjármögnunarkostnaður bankans á hverjum tíma og vextir á markaði á hverjum tíma. Þegar um sé að ræða lán í erlendri mynt séu það millibankavextir erlendis, LIBOR, sem hafi áhrif en þegar um sé að ræða lán í íslenskum krónum séu það millibankavextir á Íslandi, REIBOR, sem hafi áhrif.

Kaupþing geti ekki borið ábyrgð á misskilningi Guðmundar um að hann væri að greiða LIBOR vexti enda komi það hvorki fram hjá bankanum né í þeim skjölum sem undirrituð hafi verið. Þvert á móti komi skýrt fram að um sé að ræða breytilega kjörvexti. Breytilegir vextir á óverðtryggðum og verðtryggðum skuldabréfum í íslenskum krónum nefnist einnig kjörvextir eins og fram komi í vaxtatöflu bankans.

Vegna fyrirspurnar Neytendastofu segir í bréfi Kaupþings að margir þættir hafi áhrif á kjörvexti bankans, þá helsta megi nefna vexti á markaði og fjármögnunarkostnaður bankans á hverjum tíma. Kjörvextir hafi verið kynntir sem breytilegir vextir sem gildi í þrjá mánuði í senn. Frá því að vextir lána í erlendri mynt voru reiknaðir 1. október 2008 hafi LIBOR vextir og fjármögnunarkostnaður bankans lækkað og hafi það leitt til lækkunar á kjörvöxtum, þann 1.

janúar 2009. Með „nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánum“ sé átt við ný lán sem veitt séu á hverjum tíma, vextir á nýjum lánum hafi farið hækkandi á síðustu tveimur árum vegna breytinga á vöxtum á markaði og fjármögnunarkostnaði bankans. Til margra ára hafi bankinn boðið lán bæði í íslenskum krónum og erlendri mynt með breytilegum vöxtum og almennt tíðkist ekki að send sé bréfleg tilkynning um breytingar á vöxtum þeirra, upplýsingarnar séu mjög aðgengilegar á heimasíðu bankans, hjá þjónustuveri og í útibúum um allt land.

4.

Með bréfi Neytendastofu, dags. 12. janúar 2009, var aðilum málsins tilkynnt að gagnaöflun í málinu væri lokið. Með bréfinu fylgdi listi yfir gögn málsins.

Neytendastofu barst bréf Guðmundar, dags. 16. janúar 2009, þar sem Guðmundi þótti nauðsynlegt að gera athugasemdir við síðasta bréf Kaupþings. Þar kemur fram að ekki verði séð hvaða áhrif það hafi þó bankinn hafi um árábil boðið lán með breytilegum kjörvöxtum og það komi fram í vaxtatöflu.

Kaupþing segi kjörvexti hafa lækkað vegna lækkunar á LIBOR vöxtum og fjármögnunarkostnaði bankans. LIBOR vextir hafi lækkað að undanförunu og því hafi sú vaxtalækkun að mati Guðmundar verið viðbúin. Bankinn hafi einnig lækkað kjörvaxtaálag og beri að fagna því. Rökin fyrir lækkun kjörvaxtaálags eru þau að fjármögnunarkostnaður hafi lækkað síðan í júlí 2008. Að mati Guðmundar er það athyglisvert að fjármögnunarkostnaður hafi lækkað á síðustu mánuðum þrátt fyrir hrun bankans og mikinn lausafjárskort í heiminum. Nýi Kaupþing banki hafi ekki fengið lánshæfiseinkunn og geti ekki birt efnahagsreikning sinn. Á sama hátt hafi lækkun kjörvaxtaálags árið 2007 ekki komið heim og saman við það sem forstjóri bankans hafi sagt við kynningu á ársuppgjöri fyrir árið 2007. Þá hafi hann sagt að fjármögnunarkostnaður bankans hefði ekki hækkað á milli ára. Því sé engu líkara en þetta álag sé ákveðið eftir hentugleikum og án alls rökstuðnings.

Fyrst fjármögnunarkostnaður skipti svo miklu máli varðandi kjör lánsins eftir að það er tekið hefði bankinn átt að skýra það sbr. 6. og 9. gr. laga um neytendalán. Lendi bankinn í vandræðum vegna mikillar áhættulántöku sem veldur því að kjör hans versni geti hann velt því umsvifalaust yfir á neytendur án þess að gera grein fyrir því.

5.

Bréf Guðmundar var sent Kaupþingi til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 19. janúar 2009. Ekkert svar barst.

III.

Niðurstaða

1.

Í máli þessu kvartar Guðmundur Haukur Sigurðarson yfir breytingum á kjörvöxtum erlends láns hjá Nýja Kaupþing banka hf. Telur Guðmundur breytinguna brjóta gegn ákvæðum 6. og 9. gr. laga um neytendalán, nr. 121/1994, og 36. gr. og 36. gr. b. samningalaga, nr. 7/1936, þar sem ekki komi fram í skilmálum lánsins með hvaða hætti vextir séu breytilegir eða við hvaða aðstæður þeir geti breyst.

Af hálfu Kaupþings er því hafnað að vaxtabreytingin feli í sér brot á lögum enda komi fram í 1. gr. skilmála lánsins að vextir séu breytilegir og bankanum sé heimilt að breyta vöxtum á þriggja mánaða fresti til samræmis við þá vexti sem gilda gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum.

2.

Með gildistöku laga um neytendalán voru innleidd í íslenskan rétt ákvæði tilskipunar 87/102/EB, um samræmingu á lögum og stjórnvaldsfyrirmælum aðildarríkjanna varðandi neytendalán. Í tilskipuninni er m.a. um það fjallað að lánessamningar við neytendur skuli vera skriflegir og þar skuli koma fram öll meginatriði samningsins, þ.e. hverjir skuli vera ársvextir og hvaða gjöld falli á lánið á þeim tíma sem gengið er frá samningnum svo og við hvaða aðstæður og skilyrði megi breyta þeim. Þá kemur fram í aðfaraorðum tilskipunarinnar að í lánessamningum ætti ekki að víkja frá ákvæðum þeim sem samþykkt eru til framkvæmdar tilskipuninni eða sem svari til ákvæða hennar sé það neytendum í óhag. Því megi ekki setja samningsákvæði þannig fram að farið sé í kringum ákvæði tilskipunarinnar.

Að því marki sem ákvæði laga um neytendalán fela í sér innleiðingu tilskipunarinnar verður í niðurstöðum ákvörðunar þessarar litið til tilgangs tilskipunarinnar við túlkun lagaákvæðanna.

Ákvæði 6. gr. laga um neytendalán er innleiðing ákvæða tilskipunarinnar og er þar fjallað um þær upplýsingar sem lánveitanda ber að gefa neytenda við gerð lánessamnings. Þar eru m.a. tilteknir vextir í 3. tölulíð.

9. gr. laga um neytendalán er svohljóðandi:

„Þó að í lögum þessum sé kveðið á um að neytandi skuli fá upplýsingar um vexti eða fjárhæðir þar sem vextir eru meðtaldir, sbr. 6. gr., kemur það ekki í veg fyrir að aðilar geti samið um að vextir séu að nokkru eða öllu leyti breytilegir. Skal þá greint frá vöxtum eins og þeir eru á þeim

tíma sem upplýsingarnar eru gefnar, tilgreint skal með hvaða hætti vextirnir eru breytilegir og við hvaða aðstæður þeir breytast.“

Skv. ákvæðinu er aðilum lánsamnings, þrátt fyrir ákvæði 6. gr., heimilt að semja um breytilega vexti að uppfylltum þeim skilyrðum að tilgreint sé hverjir vextir eru á þeim tíma sem upplýsingarnar eru gefnar, með hvaða hætti vextirnir séu breytilegir og við hvaða aðstæður vextirnir breytast.

Hafi lánveitandi ekki veitt lántaka þær upplýsingar sem kveðið er á um í 6. gr. laganna getur það skapað lánveitanda bótaábyrgð, skv. 15. gr. laganna, enda hafi lántaki mátt ætla að lánskjör væru hagstæðari en þau síðar reyndust vera. Tilgangur ákvæðisins er sá að fá lánveitanda til að fullnægja upplýsingaskyldu sinni og er því meginreglan sú að lánveitandi beri afleiðingar af því ef hann fullnægir ekki skyldu sinni skv. 6. gr.

Í erindi Guðmundar er einnig vísað til ákvæða samningalaga. Í samningalögum er að finna almenn ákvæði um ógilda löggæringa og ógildingarástæður. Lög um neytendalán eru hins vegar sérlæg þar sem m.a. er fjallað um samninga vegna neytendalána. Skv. almennum lögskýringum ganga sérlæg framur almennum lögum. Þar sem ákvæði eru í lögum um neytendalán um álitaefni það sem hér er til umfjöllunar telur Neytendastofa almenn ákvæði samningalaga ekki koma til álita í máli þessu.

3.

Í 1. gr. skilmála lánsamnings Guðmundar og Kaupþings segir m.a.:

„Í vexti af höfuðstól skuldar þessarar eins og hann er á hverjum tíma, ber skuldara að greiða breytilega vexti eins og þeir eru ákveðnir af Kaupþingi Búnaðarbanka hf. á hverjum tíma og tekur það jafnt til kjörvaxta hvernar myntar og vaxtaálags. Kaupþingi Búnaðarbanka hf. er heimilt að breyta vöxtum á 3ja mánaða fresti til samræmis við þá vexti sem gilda gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum.“

Í lánsamningnum kemur fram að grunnkjörvextir við útgáfu bréfsins séu 2,95% og vaxtaálag 0,78%. Vextir af láninu við útgáfu bréfsins voru því 3,73%.

Í 6. gr. laga um neytendalán er um það fjallað hvaða upplýsingar lánveitanda beri að veita lántaka. Þar er m.a. tilgreint í 3. tölul. að veita beri upplýsingar um vexti. Þegar lán bera breytilega vexti skal skv. 9. gr. sömu laga tilgreina hverjir vextirnir eru á þeim tíma sem upplýsingarnar eru gefnar, með hvaða hætti þeir breytast og við hvaða aðstæður. Í málinu er ekki deilt um það að tilgreint sé hverjir vextir lánsins voru við útgáfu þess.

Í greinargerð með frumvarpi til laga um neytendalán þar sem gerð er grein fyrir ákvæði 9. gr. frumvarpsins er því ekki lýst hvað geti talist aðstæður sem leiði til breytinga og skylt sé að skýra neytanda frá. Auk þess er ekki í greinargerð frumvarpsins að finna dæmi um hvernig tilgreint skuli með hvaða hætti vextirnir eru breytilegir. Um framangreind atriði verður því að líta til eðli máls og þess grundvallar markmiðs laganna að leggja ríka upplýsingaskyldu á lánveitendur sem stunda viðskipti við neytendur.

Að mati Neytendastofu verður að gera þá kröfu til lánveitanda að hann veiti nægilegar upplýsingar við gerð lánsamnings til þess að lántaki geti áttáð sig á því að til breytinga geti komið, við hvaða aðstæður og tilgreint sé með hvaða hætti vextirnir séu breytilegir. Á grundvelli skilmála lánsins á lántaki því að geta áttáð sig á því hvenær og við hvaða skilyrði aðstæðurnar koma upp og hvernig þær leiði til þess að vextir lánsins muni breytast. Lántaki sem fylgist með tilgreindum aðstæðum geti því áður en til breytinga á kjörvöxtum kemur búið sig undir breytinguna og kannað þá þætti sem liggja til grundvallar vaxtabreytingunni. Í gögnum málsins hefur komið fram að kjörvextir samanstandi af mörgum þáttum. Veigamestu þættir kjörvaxta séu þó millibankavextir, LIBOR, og fjármögnunarkostnaður bankans á hverjum tíma. Í skilmálum lánsins kemur þetta ekki fram og lántaka var ekki greint frá því við töku lánsins.

Samkvæmt skilmálum annarra lánastofnanna, sem boðið hafi viðskiptavinum sínum íbúðalán í erlendri mynt, bera þau öll breytilega LIBOR vexti, þ.e. vextir lánsins breytast í samræmi við breytingu á millibankavöxtum, LIBOR, og er þar mjög ítarlega skýrt í skilmálum lánanna hvað LIBOR vextir eru og hvernig breyting á þeim sé reiknuð út. Auk þeirra bera lánin misháa vaxtaþóknun skv. ákvörðun bankans. Sú þóknun er eingöngu breytileg á nákvæmlega tilgreindum tímum að gerðri sérstakri tilkynningu til lántaka þar um, líkt og þóknun Kaupþings. Almennt breytast vextir lánanna þó eingöngu samhliða breytingum á LIBOR. Að mati Neytendastofu bindur framkvæmd annarra lánastofnanna ekki Kaupþing í skilmálum sínum. Stofnunin telur þó ríka skyldu hvíla á Kaupþingi að skýra þær aðstæður sem leiða til breytinga á vöxtum sér í lagi þegar framkvæmd Kaupþings er ekki í samræmi við framkvæmd annarra lánastofnanna eða þá framkvæmd sem almennt tíðkast á lánamarkaði.

Með vísan til alls framangreinds getur Neytendastofa ekki fallist á þau rök Kaupþings að með ákvæði 1. gr. skilmála lánsins sé með fullnægjandi hætti tilgreint á hvern hátt vextir eru breytilegir og við hvaða aðstæður kjörvöxtum skuli breytt sbr. 9. gr. laga um neytendalán.

Með því að breyta kjörvöxtum lánsins án þess að tilgreint sé í skilmálum lánsins með hvaða hætti vextirnir eru breytilegir og við hvaða aðstæður þeir breytast hefur Kaupþing því brotið gegn ákvæðum 6. og 9. gr. laga um neytendalán nr. 121/1994.

Í ljósi framangreinds og með vísan til 26. gr. laga um neytendalán, nr. 121/1994, þykir Neytendastofu rétt að banna notkun Kaupþings á því ákvæði skilmála lánsamninga við neytendur sem kvartað er yfir í máli þessu. Frá birtingu ákvörðunar þessarar skal Kaupþing því breyta skilmálum sínum í samræmi við ákvæði laga um neytendalán.

Í erindi Guðmundar er vísað til 15. gr. laga um neytendalán þar sem lántaki getur átt rétt á skaðabótum úr hendi lánveitanda hafi lánveitandi ekki staðið við upplýsingaskyldu sína, sbr. 6. gr. laganna. Í 27. gr. laganna er einnig um það fjallað að brot á lögnum geti valdið skaðabótaskyldu í samræmi við almennar reglur skaðabótaréttar. Í ákvæðum laganna er Neytendastofu ekki gefin heimild til að taka ákvarðanir um skaðabætur og verður því að rekja slíkt mál á grundvelli skaðabótalaga fyrir dómstólum.

IV.

Ákvörðunarorð:

„Kaupþing banki hf., nú Nýi Kaupþing banki hf., Borgartúni 19, Reykjavík, hefur brotið gegn ákvæðum 6. og 9. gr. laga um neytendalán, nr. 121/1994, með því að tilgreina ekki í skilmálum myntkörfulánssamnings með hvaða hætti vextirnir eru breytilegir og við hvaða aðstæður þeir breytist.

Með vísan til 26. gr. laga um neytendalán, nr. 121/1994, bannar Neytendastofa Nýja Kaupþingi banka hf. í lánsamningum við neytendur að notast við skilmálann:

„Í vexti af höfuðstól skuldar þessarar eins og hann er á hverjum tíma, ber skuldara að greiða breytilega vexti eins og þeir eru ákveðnir af Kaupþingi Búnaðarbanka hf. á hverjum tíma og tekur það jafnt til kjörvaxta hvernar myntar og vaxtaálags. Kaupþingi Búnaðarbanka hf. er heimilt að breyta vöxtum á 3ja mánaða fresti til samræmis við þá vexti sem gilda gagnvart nýjum sambærilegum og/eða hliðstæðum lánnum.“

Bannið tekur gildi við birtingu ákvörðunar þessarar.“

Reykjavík 12. mars 2009

Tryggvi Axelsson
forstjóri

Þórunn Anna Árnadóttir
sviðsstjóri